

(razítko úřadovny)

v Šumperku, dne 18.11.1946.

Zápis o výpovědi.

Dnešního dne se dostavil (byl předveden)

Gisela Františáková

(přezdívkou, jména za svobodna u žen) Irena
nar. 10.1.1924, v Dědovo, okres Berehovo
přisl. do Lidečko, okres Uh. Brod, stát CSR
stav svobodná, národnost české, nábož. evangelické
rodiče František a Irena roz. Gazdagová
manžel-ka, děti dcera Olga Františáková nemaž. dcera nar. 29.4.1946
poručník (u mladistvých) - nesud neustanoven
povelání v domácnosti vojenský poměr
data osobních dokladů potvrzení Stábu 1. českoslov. partyzánské brig. J. Zizky
příjem a majetkové poměry nemajetná
školní vzdělání 8 tř. obec. školy, počet trestů udajně zachovalá
bydliště Šumperk - Mazalova ul. č. 1

a vypověděl, byv napomenut k udání pravdy:

Narodila jsem se v obci Dědovo na Podkarpatské Rusi ~~amvntáhem~~ kde jsem vychodila všechny školy. Můj otec byl četnickým strážmistrem v Dolze a Vrchovině odkud v r. 1939 po zřízení slovenského samostatného státu evakuoval na Moravu a usadil se v Uble u Zlína. Před tím krátký čas jsme bydlely v Lidečku okres nyní Vsetín. V té době jsem byla 15 ti letá a zaměstnána v domácnosti. Není pravdou, že bych se byla v Lidečku neb později v Uble seznámila s nějakými Gestapáky ježto jsem se tehdy s muži ještě vůbec nestala a koncem roku 1940 odejela do Prahy kde jsem měla známé z Podkarpatské Rusi, kteří mně v Praze našli zaměstnání a to nejprve v automatu „Metro“, u nájemce automatu Kleinhampla a později v restauraci „Na Kopečku“ Praha-Vršovice, Dunajská ulice číslo 30. u Vašíčků. U Vašíčků jsem byla zaměstnána více než jeden rok a později jsem byla nasazena do továrny fmy Scholz, kde jsem byla rovněž asi rok zaměstnána. V létě 1943 jsem zaměstnání v této továrně opustila a zdržovala jsem se krátký čas doma u rodičů. Na podzim 1943 jsem odešla a ke ~~světově~~ Gazdagové mojí babičce na Podkarpatskou Rus tehdy v Maďarsku. Přesla jsem hranice za pomoci jednoho slovenského listonoše v Bratislavě a dostala jsem se tak do Budapešti, odkud jsem odjela do Berehova vlákem.

a tak jsem se dostala ke své babičce u které jsem bydlela čtři měsíce, až do zjištění ma'darských orgánů, že jsem ilegálně přešla ma'darské hranice. Byla jsem proto uvězněna pro ilegální překročení hranic a po dvou měsících vězení jsem na přímluvu mého strýce Sandora, byla poslána postřkem znovu k babičce. Tam jsem byla až do příchodu Němců, kteří mě již v zimních měsících roku 1944 odvezli do Brna, odkud jsem se odebrala ke svým rodičům v 'Ublo. Od toho času jsem byla u rodičů a po krátkém čase přišel k nám partyzán Gajdošík, který mě poslal jako spojku do Valašského Meziříčí ke Kurovcovi v hotelu "Snoza" od kterého jsem měla donést peníze pro partyzány. Od toho času docházeli k nám partyzáni častěji a já jsem vykonávala pro ně spojku. V lednu 1945 přišla domů sestra Olga, se partyzánem Rudou Kamenným a s těmito jsem odešla do Nemochovic okr. Vyškov, kde měla sestra svůj partyzánský oddíl. Zdržela jsem se u ní asi 14 dnů a vrátila jsem se domů za tím účelem, abych získala sestře spojení s partyzánským velitelstvím, jehož velitelem byl major Murzini, který toho času byl raněný. K Murzinimu jsem se dostala, avšak již jsem se nedostala nazpět k sestře, ježto jsem byla po svém návratu od Murziniho zatčena ma'darskými vojáky a předána gestapu ve Zlíně. U gestapa jsem byla zavřena celkem tři týdny a na přímluvu Němce Majera, který mě odvezl z Dědova do Brna jsem byla z vazby propuštěna. Při svém propuštění mně však byla položena gestapem ve Zlíně podmínka, že se musím každý druhý den hlásit na gestapu a že tomuto také zradím pobyt majora Mursiniho. Z vazby gestapa jsem byla propuštěna koncem února 1945 a ihned po svém návratu k rodičům jsem ~~spolupracovala~~ jsem se setkala s partyzánem Laksem a Tomšem Sebikovým, kteří se urkávali v 'Ublo. Já sama jsem použila jejich 'ukrytu, kde jsem byla měsíc a po tomto jsem odešla znovu do lesa k partyzánům, kde jsem byla až do osvobození. Moji rodiče odešli ihned po mém návratu z vězení na Paseky k Polčákům, kde zůstali až do osvobození.

Podotýkám, že moje sestra Olga byla nějaký čas společně se mnou zaměstnána v Praze u Vašíčků, kde také bydlela a později bydlela se mnou krátký čas v Praze Na rybníčkách. Olga také z Prahy odešla dříve a to rovněž k babičce do Dědova. Pokud vím byla Olga dvakrát při přechodu hranic dopadena a uvězněna. V létě 1944 však Olga odešla a neměla jsem o ní žádných zpráv až do svého návratu k rodičům ke konci roku 1944. Ponejprve jsem se s Olgou viděla doma u rodičů, když tato přišla společně s partyzánem Houfkem. Bylo ~~záhadné~~ to téhož dne kdy byl velký nálet na Zlín.

Rozhodně popírám, že bych kdy byla spolupracovala s gestapem, aneb, že bych z někým od gestapa doberovočně stýkala, se. Kdyby tomu tak bylo nemusela jsem být tolikrát vězněna a moji rodiče by nebyli nuceni po mém návratu z vězení se ukrývat. Jako svědka o tom uvádím vrchního strážmistra SNB z Vizovic Hoška, který nám po osvobození řekl, jak zuřilo gestapo, že jsem jim před svým propuštěním slíbila zrazení Mursiniho a po propuštění, že jsem jím utekla, a Mursiniho jsem jím nezradila. Není také pravdou, že bych ovládala jazyk německý a anglický. Umím částečně rusky a ma'darsky. Nechápu jak někdo mohl o mě říci, že jsem spolupracovala s gestapem, když nikdo z těch o kterých jsem věděla, že spolupracují s partyzány nebyl zatčen a sama jsem naopak od gestapa tolik krutostí musela snášet, a není mně také známo, že bych kdy měla s někým nějakou rozepři.

Více nemám k podotknutí.
Skončeno, přečteno a podepsáno.
Vyslyšající:

Vyslychaný:

Guella Františková